2025/846

7.5.2025.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2025/846

(2025. gada 6. maijs),

ar ko nosaka noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 piemērojama attiecībā uz fiziskas personas identitātes pārrobežu saskaņošanu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK ([1]), un jo īpaši tās 11.a panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Regulā (ES) Nr. 910/2014 noteikts, ka Eiropas digitālās identitātes makiem ("makiem") un paziņotajiem elektroniskās identifikācijas līdzekļiem ir jābūt pieejamiem kā autentifikācijas iespējai, lai varētu piekļūt pārrobežu publiskajiem tiešsaistes pakalpojumiem, ko sniedz dalībvalstis. Šādos pārrobežu autentifikācijas gadījumos ieraksti, kas satur informāciju par maka vai paziņotā elektroniskās identifikācijas līdzekļa lietotāju, atkarīgajai pusei dažkārt jau ir pieejami no atkarīgās puses pašas reģistra vai ārēja reģistra, bieži lietotāja konta veidā. Šādos gadījumos minētā atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, var salīdzināt noteiktu informāciju, kas attiecas uz lietotāju un ir iegūta no makiem vai paziņotajiem elektroniskās identifikācijas līdzekļiem. To var izdarīt, piemēram, ar centralizētiem risinājumiem, ko pārvalda publiskā sektora struktūra un kur lietotāja konta informāciju var salīdzināt ar informāciju, kas jau ir šīs atkarīgās puses vai reģistra, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, vai – netieši – iedzīvotāju reģistra vai datubāzes rīcībā.

(2) Komisija regulāri novērtē jaunas tehnoloģijas, praksi, standartus un tehniskās specifikācijas. Lai nodrošinātu visaugstāko saskaņotības līmeni starp dalībvalstīm attiecībā uz maku izstrādi un sertifikāciju, šajā regulā izklāstītās tehniskās specifikācijas balstās uz darbu, kas veikts, pamatojoties uz Komisijas Ieteikumu (ES) 2021/946 ([2]), jo īpaši arhitektūru un atsauces sistēmu, kas ir daļa no minētās rīkkopas. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1183 ([3]) 75. apsvērumu Komisijai šī regula būtu jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina, to pieskaņojot pasaules norisēm, arhitektūrai un atsauces sistēmai un iekšējā tirgus paraugpraksei.

(3) Lai panāktu, ka identitātes saskaņošana uzticami darbojas visās dalībvalstīs, dalībvalstīm, kuras ir atkarīgās puses, sākotnējā identitātes saskaņošana būtu jāveic tad, kad fiziska persona pirmo reizi lūdz dot piekļuvi atkarīgās puses pārvaldītam pakalpojumam, vai nu uz minimālās datu kopas, kā noteikts Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/1501 ([4]), vai uz personas identifikācijas datu kopas, kas noteikta Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2024/2977 ([5]), pamata. Lai gan šajā regulā uzmanības centrā ir dalībvalstis, kas darbojas kā atkarīgās puses,

([1]) OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj.

([2]) Komisijas Ieteikums (ES) 2021/946 (2021. gada 3. jūnijs) par kopīgu Savienības rīkkopu koordinētai pieejai Eiropas digitālās identitātes satvaram (OV L 210, 14.6.2021., 51. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/946/oj).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1183 (2024. gada 11. aprīlis), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 910/2014 attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes satvara izveidi (OV L, 2024/1183, 30.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

([4]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1501 (2015. gada 8. septembris) par sadarbspējas sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū 12. panta 8. punktu (OV L 235, 9.9.2015., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1501/oj).

([5]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2024/2977 (2024. gada 28. novembris), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 piemērojama attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes makiem izsniegtajiem personas identifikācijas datiem un atribūtu elektroniskajiem apliecinājumiem (OV L, 2024/2977, 4.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2977/oj).

Regula (ES) Nr. 910/2014 nosaka, ka dalībvalstis var izlemt, vai identitātes saskaņošanas sistēmu darīt pieejamu arī privātām atkarīgajām pusēm. Ja dalībvalstis paredz identitātes saskaņošanu atkarīgajām pusēm, kas nav publiskā sektora struktūras, tām pēc iespējas būtu jāpiemēro šajā regulā noteiktie mehānismi un procedūras.

(4) Lai maku izmantošanas gaitā saskaņotu identitāti pārrobežu kontekstā, tai informācijai, ko izmanto nepārprotamai identitātes saskaņošanai, vajadzētu būt obligātajiem datu identifikatoriem no Īstenošanas regulas (ES) 2024/2977 pielikuma 1. iedaļā aprakstītās personas identifikācijas datu kopas kopā ar jebkādiem neobligātiem datiem, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu personas identifikācijas datu kopas unikalitāti.

(5) Lai paziņoto elektroniskās identifikācijas līdzekļu izmantošanas gaitā identitāti saskaņotu pārrobežu kontekstā, tai informācijai, ko izmanto nepārprotamai identitātes saskaņošanai, vajadzētu būt fiziskas personas minimālās datu kopas obligātajiem atribūtiem, kā noteikts Īstenošanas regulas (ES) 2015/1501 pielikuma 1. iedaļā. Atsauce uz fiziskas personas minimālās datu kopas obligātajiem atribūtiem būtu jāsaprot Īstenošanas regulas (ES) 2015/1501 kontekstā, kurā atribūts aprakstīts kā personas identifikācijas minimālās datu kopas komponents, pretstatā atribūtu definīcijai, kura noteikta 3. panta 43. punktā Regulā (ES) Nr. 910/2014, kas grozīta ar Regulu (ES) 2024/1183.

(6) Ņemot vērā atkarību no jau eksistējošas informācijas, ko atkarīgā puse izmanto, lai pārliecinātos par nepārprotamu identitātes sakritību, identitātes saskaņošanas process ne vienmēr beigsies sekmīgi. Lai atkarīgajām pusēm nodrošinātu pietiekamu elastību, dalībvalstis var ieviest komplementārus procesus, kas nodrošina līdzvērtīgu ticamību identitātes saskaņošanas procesa iznākumam.

(7) Ja identitātes saskaņošanas process saskaņā ar šīs regulas noteikumiem tiek atzīts par sekmīgu, atkarīgajai pusei vai pusei, kas rīkojas tās vārdā, vai reģistram, uz kuru paļaujas atkarīgās puses, vai centralizētai sistēmai būtu jānodrošina, ka lietotājs ir informēts par sekmīgu reģistrāciju, tostarp parādot lietotāja vārdu vai segvārdu un attiecīgā gadījumā informējot par pieejamajām identitātes sakritības noteikšanas procesa rezultāta saglabāšanas iespējām. Minētās iespējas var ietvert sasaistes saglabāšanu atkarīgās puses uzturētā reģistrā un/vai reģistrā, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, un/vai īpaša atribūtu elektroniska apliecinājuma izdošanu, kas satur sasaisti, kuru var atkalizmantot nākotnē, un/vai alternatīvu iespēju izmantošanu, ko nodrošina atkarīgā puse vai puse, kura rīkojas atkarīgās puses vārdā. Attiecīgā gadījumā lietotājam vajadzētu būt iespēju izvēlei, un glabāšanas laikam vajadzētu būt lietotāja kontrolē, lai nodrošinātu, ka pabeigtos identitātes saskaņošanas procesus nākotnē lietotāji var izmantot atkal.

(8) Lai uzlabotu pārredzamību un lietotāju kontroli, gadījumos, kad lietotāja sakritība nav sekmīgi nosakāma, būtu jāpaskaidro lietotājam, kādu iemeslu dēļ identitātes sakritība nav sekmīgi noteikta. Turklāt lietotājs būtu jāinformē par iespējamiem turpmākiem soļiem. Tas nozīmē, ka būtu jāsniedz informācija, kas izmantota identitātes saskaņošanas procesā, kā arī visas konstatētās neatbilstības, sniedzot skaidrus paskaidrojumus un norādījumus lietotājiem par iespējamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un komplementāriem procesiem.

(9) Lai gadījumos, kad tiek veikta identitātes saskaņošana, darītu pieejamus piemērotus tiesību aizsardzības mehānismus, atkarīgajām pusēm vai pusēm, kas rīkojas to vārdā, vai reģistriem, uz kuriem paļaujas atkarīgās puses, būtu jāglabā atbilstošas žurnāldatnes par identitātes saskaņošanas procesu, salīdzināšanai izmantoto informāciju un visiem citiem fiziskās personas sniegtajiem apliecinošajiem dokumentiem, kā arī identitātes saskaņošanas procesa iznākumu. Lai varētu reģistrēt un izskatīt lietotāju sūdzības, žurnāldatnes būtu jāglabā vismaz 6 mēnešus, bet ne ilgāk kā 12 mēnešus. Glabāšanas laiku varētu pagarināt, ja to prasa Savienības vai valsts tiesību akti.

(10) Lai izvairītos no tā, ka maku lietotājiem identitātes saskaņošanas process ir jāveic vairākkārt, dalībvalstis var pieprasīt, ka identitātes saskaņošanas sistēmas spēj izdot atribūtu elektronisko apliecinājumu ar saikni starp maka lietotāju un reģistru, kurā minētais lietotājs ir reģistrēts kā zināms lietotājs. Alternatīvi dalībvalstis var saglabāt sasaisti kā atsauci uz reģistru, kas ir pieejams atkarīgajai pusei, vai citiem palīgpasākumiem.

(11) Gādājot par to, lai maki, kas jānodrošina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 910/2014 5.a panta 1. punkta prasībām, un paziņotās elektroniskās identifikācijas shēmas gūtu labumu no priekšrocībām, ko sniedz funkcionālas identitātes saskaņošanas sistēmas, ir jānosaka ilgāks šīs regulas attiecīgo noteikumu piemērošanas termiņš. Kas attiecas uz makiem, katrai dalībvalstij 24 mēnešu laikā no Regulas (ES) Nr. 910/2014 5.a panta 23. punktā un 5.c panta 6. punktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas jānodrošina vismaz viens maks. Līdz ar to piemērošanas laiks šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem par identitātes saskaņošanu, balstoties uz makiem, būtu jānosaka saskanīgi ar iepriekš minēto termiņu. Kas attiecas uz paziņotajām elektroniskās identifikācijas shēmām, būtu jādod pietiekami daudz laika identitātes saskaņošanas funkciju aizstāšanai.

(12) Tā kā maka izmantošanai jābūt brīvprātīgai, dalībvalstīm būtu jānodrošina alternatīvas metodes, ar kurām lietotāji var piekļūt pakalpojumiem, ko dalībvalstis sniedz kā atkarīgās puses.

(13) Mēģinot autentificēties elektroniskam pakalpojumam, jauna lietotāja reģistrācija var noritēt raiti, vizuāli un tehniski lietotājam radot priekšstatu par atkārtotu elektroniska pakalpojuma apmeklējumu. Šā iemesla dēļ jauna lietotāja reģistrācija elektroniskā pakalpojumā šīs regulas vajadzībām būtu jāuzskata par līdzvērtīgu sekmīgam identitātes saskaņošanas procesam.

(14) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka identitātes saskaņošanas process darbojas raiti un ka lietotājam nav jāizpilda vairākas tiešsaistes sesijas un jāatkārto soļi pat tad, ja identitātes saskaņošanas process sākotnēji nav bijis sekmīgs un tiek veikti komplementāri procesi.

(15) Dalībvalstis var brīvi izstrādāt lietotāja saskarnes un paziņojumus tādā veidā, kas atbilst valsts kontekstam, ņemot vērā šajā regulā ietverto prasību garu.

(16) Šajā regulā noteiktajām personas datu apstrādes darbībām piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([6]) un, attiecīgā gadījumā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK ([7]).

(17) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([8]) 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2025. gada 31. janvārī sniedza atzinumu.

(18) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Regulas (ES) Nr. 910/2014 48. pantu izveidotā komiteja,

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteikti noteikumi attiecībā uz fizisku personu identitātes pārrobežu saskaņošanu, ko īsteno publiskā sektora struktūra vai struktūras, kuras rīkojas publiskā sektora struktūras vārdā, un šos noteikumus paredzēts regulāri atjaunināt atbilstoši tehnoloģiju un standartu attīstībai un darbam, kas tiek veikts, pamatojoties uz Ieteikumu (ES) 2021/946, jo īpaši arhitektūru un atsauces sistēmu.

2. pants

Vispārīgās prasības

1. Ja publiskā sektora struktūra darbojas kā atkarīgā puse saistībā ar tiešsaistes pārrobežu pakalpojumu, ko piedāvā minētā publiskā sektora struktūra vai kas tiek piedāvāts tās vārdā, dalībvalstis nodrošina, ka nepārprotama fizisku personu identitātes saskaņošana notiek tā, kā paredz 2. punktā aprakstītais process.

2. Nepārprotamu identitātes saskaņošanu, pieprasot (attiecīgā gadījumā), saņemot un validējot 3. vai 4. punktā minētās informācijas autentiskumu, veic vai nu atkarīgā puse, vai reģistrs, uz kuru paļaujas atkarīgās puses, vai centralizēta sistēma, vai arī kāds to veic nosaukto pušu vārdā.

3. Kad paļaujas uz maku, nepārprotamai identitātes saskaņošanai izmanto šādu informāciju: obligātie datu identifikatori no Īstenošanas regulas (ES) 2024/2977 pielikuma 1. iedaļā aprakstītās personas identifikācijas datu kopas kopā ar jebkādiem neobligātiem datiem, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu uzrādītās datu kopas unikalitāti, attiecīgā gadījumā ietverot papildu informāciju vai komplementāras procedūras.

4. Kad paļaujas uz paziņotu elektroniskās identifikācijas shēmu, nepārprotamai identitātes saskaņošanai izmanto šādu informāciju: fiziskas personas minimālās datu kopas obligātie atribūti, kā noteikts Īstenošanas regulas (ES) 2015/1501 pielikuma 1. iedaļā, attiecīgā gadījumā ietverot papildu informāciju vai komplementāras procedūras.

5. Nosakot, vai pastāv nepārprotama identitātes sakritība, atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, salīdzina, vai lietotāja sniegtā informācija sakrīt ar informāciju, ko jau ir reģistrējusi atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai reģistrs, uz kuru paļaujas atkarīgās puses.

6. Šā panta 5. punktā aprakstītā procesa iznākumu iespēju robežās neietekmē transliterācijas, atstarpju, defisējuma, rakstījuma vienā vārdā un tamlīdzīgi ortogrāfiski varianti, kas izriet no Savienības tiesību aktiem vai dalībvalsts tiesību aktiem.

7. Ja attiecībā uz 2. punktā minēto informāciju sakritība ir pilnīga un attiecas tikai uz vienu fizisku personu, vai ja procesa iznākumā tiek reģistrēts jauns lietotājs (kas pēc funkcijas ir līdzvērtīgi sekmīgam identitātes saskaņošanas procesam), tad identitātes saskaņošanas procesu uzskata par sekmīgu un tā iznākums ir nepārprotama identitātes sakritība. Ja atbilstība nav precīza vai attiecas uz vairāk nekā vienu fizisku personu, kā arī, ja puse, kas veic identitātes saskaņošanu, nevar garantēt, ka sakritība ir nepārprotama, identitātes saskaņošanas procesu uzskata par nesekmīgu.

8. Lai nodrošinātu, ka paziņotos elektroniskās identifikācijas līdzekļus vai makus no citas dalībvalsts var saskaņot ar esošajiem reģistrējumiem un ierakstiem, izmantojot tiešsaistes procedūras, dalībvalstis var paļauties uz centralizētām identitātes salīdzināšanas sistēmām, ko pārvalda minētajā dalībvalstī izveidota publiskā sektora struktūra.

9. Ja dalībvalstis identitātes saskaņošanu ļauj veikt maka atkarīgajām pusēm, kuras nav publiskā sektora struktūras, attiecīgā gadījumā piemēro šajā regulā noteiktos mehānismus un procedūras.

3. pants

Atkarīgo pušu pienākumi sekmīga identitātes saskaņošanas procesa gadījumā

1. Kad lietotājs pirmo reizi veic identitātes saskaņošanu un tā tiek atzīta par sekmīgu saskaņā ar 2. panta 7. punktu, atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai reģistrs, uz kuru paļaujas atkarīgās puses, vai centralizētā sistēma gādā, ka lietotājs saņem informāciju par tam piešķirto piekļuvi pakalpojumam, kuram tas prasījis piekļuvi.

2. Attiecīgā gadījumā lietotāju informē arī par to, vai lietotājs:

a) ir reģistrēts kā jauns lietotājs;

b) ir sekmīgi saskaņots ar vienu pastāvošu atkarīgās puses lietotāju, vai

c) ir sekmīgi saskaņots ar vienu pastāvošu lietotāju reģistrā, uz kuru atsaucas atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā;

d) pabeigtos identitātes saskaņošanas procesus nākotnē var izmantot atkal, izvēloties vienu no turpmāk aprakstītajām iespējām, ieskaitot glabāšanas laiku:

— glabāt sasaisti atkarīgās puses uzturētā reģistrā vai reģistrā, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, un šo sasaisti var atkārtoti izmantot turpmākajos piekļuves pieprasījumos,

— saņemt īpašu elektronisku apliecinājumu atribūtiem, kas satur sasaisti, kuru var atkārtoti izmantot turpmākajos piekļuves pieprasījumos,

— atkarīgās puses vai puses, kas rīkojas atkarīgās puses vārdā, vai centralizētās sistēmas piedāvātās alternatīvās iespējas, kuras var atkārtoti izmantot turpmākos piekļuves pieprasījumos.

4. pants

Atkarīgo pušu pienākumi nesekmīga identitātes saskaņošanas procesa gadījumā

1. Ja identitātes saskaņošanas process tiek atzīts par nesekmīgu saskaņā ar 2. panta 7. punktu, atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai centralizētā sistēma gādā, lai paziņotā elektroniskās identifikācijas līdzekļa vai maka lietotājs tiek informēts, ja:

a) dati, kas darīti pieejami, nav sekmīgi un nepārprotami sakrituši ar kādu atkarīgās puses lietotāju vai lietotāju, kas ir reģistrā, uz kuru atsaucas atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā;

b) piekļūšanai pakalpojumam lietotājam ir pieejamas citas identitātes saskaņošanas iespējas vai citas metodes.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās iespējas vai citas metodes var ietvert:

a) citu paziņotu elektroniskās identifikācijas līdzekli vai citu maku;

b) tādas informācijas atjauninājumu, ko jau ir reģistrējusi atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai reģistrs, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, vai centralizēta identitātes salīdzināšanas sistēma;

c) papildu informāciju, ko identitātes saskaņošanai nodrošina atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai centralizētā sistēma.

3. Ja komplementāro metožu rezultāts ir sekmīga un nepārprotama atbilstība vai reģistrācija, iznākuma sakarā ir jāveic 3. pantā noteiktie pienākumi.

4. Ja atkarīgā puse vai centralizētā sistēma vai nu sākotnēji, vai pēc nesekmīgiem komplementārajiem identitātes saskaņošanas procesiem konstatē, ka lietotājs iepriekš nav reģistrēts, atkarīgā puse vai centralizētā sistēma šo lietotāju var uzskatīt par jaunu lietotāju un attiecīgā gadījumā viņu reģistrēt saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi.

5. Ja komplementārās metodes nedod sekmīgu un nepārprotamu sakritību, puse, kas veic identitātes saskaņošanu, var novērtēt, vai lietotājam nav bijis iepriekšējas mijiedarbības vai mijiedarbību ar atkarīgo pusi vai reģistru, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, un vai tāpēc to var uzskatīt par jaunu lietotāju.

6. Ja tas ir jauns lietotājs, atkarīgās puses izpilda 3. pantā aprakstītās darbības. Atkarīgās puses jaunus lietotājus var reģistrēt saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi.

5. pants

Atkarīgo pušu pienākumi pēc identitātes saskaņošanas procesa beigām

1. Ja 2. pantā izklāstītais identitātes saskaņošanas process sekmīgi vai nesekmīgi ir pabeigts, atkarīgā puse vai puse, kas rīkojas tās vārdā, vai reģistrs, uz kuru paļaujas atkarīgā puse, glabā žurnāldatnes par identitātes saskaņošanas procesu un tā iznākumu, kurās, ja iespējams, iekļauj šādu informāciju:

a) lietotāja un atkarīgās puses sniegtās vērtības, kas izmantotas identitātes saskaņošanas procesa izpildei;

b) identitātes saskaņošanas procesa datumu un laiku;

c) visus attiecīgos dokumentus, kas iesniegti kā daļa no 4. panta 1. un 2. punktā minētajām komplementārajām metodēm, kas vajadzīgas strīdu risināšanai;

d) attiecīgā gadījumā – visus identifikatorus vai kontu numurus, ko izmanto atkarīgā puse, vai reģistru, uz kuru paļaujas atkarīgās puses vai puse, kas rīkojas atkarīgās puses vārdā, vai centralizēto identitātes saskaņošanas sistēmu, kas attiecas uz fizisku personu.

2. Atkarīgās puses vai puses, kas rīkojas to vārdā, ņem vērā integrētas drošības un privātuma principus, kas saistīti ar 1. punktā iekļautās informācijas protokolēšanu.

3. Atkarīgās puses vai puses, kas rīkojas to vārdā, drošības nolūkos žurnāldatnes glabā vismaz 6 mēnešus, bet ne ilgāk kā 12 mēnešus. Ja to prasa Savienības vai valsts tiesību akti, glabāšanas laiku var pagarināt citiem mērķiem, arī lietotāju sūdzību reģistrēšanai un apstrādei.

6. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2026. gada 24. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2025. gada 6. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN